

## El pressupost de la República comentat per Pere Coromines

### S'han fet estudis per a la implantació de l'impost sobre la renda

El diputat senyor Pere Coromines ha fet sobre el Pressupost de la República interessants comentaris.

—Parlem—diu—només dels ingressos.

En les despeses troben el seu objectiu els ideals de l'Estat, i per a cadascuna d'elles hi ha homes doctes que han de proposar els seus plans, sense que el finançador hagi de fer altra cosa que assenyalar un límit a les possibilitats del moment i regular les previsions per a l'esdevenidor.

En els pressupostos que les Corts acaben d'aprovar no s'ha fet altra cosa que posar un dic als desordres que ens lliga la Dictadura. Des de 3.044 milions, passarem de 3.044 milions, afegint-hi 547 milions per a despeses extraordinàries, a 4.461 milions de pesetes, 1.089 d'ells per a serveis de caràcter temporal. El deute públic augmenta durant aquest període de disbarca en uns 5 milions de pesetes. En 1932 es consignaren 64 milions per al servei del deute públic; i en el de 1933 ha tingut d'elevar-se aquesta xifra a 927 milions de pesetes. Cap de les guerres civils ni estrangeres que ha sofert Espanya, ni tan sols la lluita amb els Estats Units, han produït tan desastrosos efectes a la Hisenda espanyola. Per tal de crear ara un crèdit a Espanya, la República té d'imposar una càrrega de 41 pesetes anuals per habitant, amb el que objectivament Espanya, si no es despesa amb els Estats Units, no hauria de pagar més de 10 pesetes a la llegat la Monarquia.

En el Pressupost que s'acaba d'aprovar, els impostos propiament dits, entre els quals hi compto els monopòlis que en la seva major part graven el consum, donen el següent producte en brut:

Pesetes	
Contribucions directes.	1.397.130.300
Contribucions indirectes.	1.382.945.000
Monopòlis i serveis.	1.030.230.000
Total.	3.810.305.300

No obstant, aquest producte brut és té de reduir en pesetes 406.233.730 a que ascendeixen les devolucions que fa l'Estat a les corporacions i a particulars per recarregar el premi als hi gadors de la rifa, que pugen a 30 milions. Entre els recursos dels Tresors n'hi ha alguns que tenen el caràcter de veritables impostos; però entre tots no arriben a compensar els 120 milions líquids que deixa la rifa, com a més de 30 milions de pesetes que s'han d'obtenir a la República aquestes 3.044 milions de pesetes que paga el contribuent espanyol per mitjà d'impostos? Anem a veure-ho:

Deduides de les contribucions directes les devolucions que a elles es refereixen, produïxen un líquid de 1.323 milions, equivalents al 38'96 per 100 de l'impost total. Les contribucions indirectes produïxen, amb el monopoli sobre el consum, uns altres 1.780 milions, o sigui, el 54'67 per 100 de l'impost total. Els 30 milions de pesetes que produïxen els monopòlis i els drets dels Consolats i les rifes, que, encara que ajuntades amb les contribucions indirectes i els monopòlis, són pagaments de serveis o de naturalesa "sui generis".

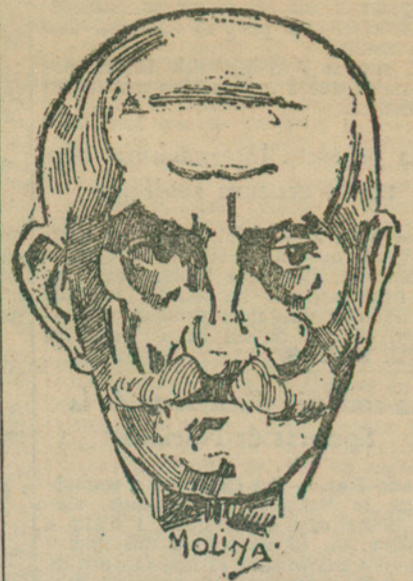
La República no pot respectar aquest repartiment de les càrregues de l'Estat. L'impost indirecte, portat a tan excessiva proporció, és injust. Es pot admetre com un complement que resulti de la defensa de l'economia nacional, però no com una font contributiva pura. De la seva aplicació resulta una irritant igualtat, puix els articles paguen igual si els consumeix el pobre com si els consumeix el ric. Els 18 milions d'impòsit de mans mortes tot capital de reserva treuen de la seva misèria, per tal de pagar tots aquests impostos, més del 70 per 100 del seu import total.

La República ha de suprimir tots els impostos que graven el consum i que no són indispensables per a la defensa nacional o no es justifiquen la seva aplicació als articles que no són de primera necessitat.

Entre les contribucions directes tinc de separar tres grans grups: Primer, l'impost anomenat impropriadament de drets reials; segon, l'impost d'utilitats sobre la riquesa mobiliaria; i tercer, la contribució territorial i industrial. El primer és l'únic d'aspecte relativament modern, que pot conservar-se sense modificar les línies fonamentals de la base tributària. No obstant,

s'hauria de reforçar, mitjançant una reducció al mínim, la constitució de béns de família i desgravar les successions entre pares i fills.

L'impost d'utilitats és el més impopular de tots, i conserva el segell del seu autor, aquell gran aristòcrata que fou Villaverde, desconexador imperterrit de tot principi d'economia distributiva. Comprèn la rebaxa de comptes que es feu als possessors del Deute públic, el descompte que es feu al sou dels funcionaris per haver substituït l'Estat els antics Montepius i un gran nombre de tarifes, sense relació uns amb les altres, de naturalesa distinta, en les quals quasi sempre



PERE COROMINES

pre es té a la vista el producte, sense consideració a la riquesa individual que l'obté.

El tercer grup es troben les velles contribucions que en els seus orígens a anys d'existència han perdut fins la resta de justícia que podia haver-hi en la base primitiva. Són la garrotxa de cec administrada al contribuent amb rigor proporcional a l'honorari en confessar la veritat; l'Impost pluricrèdit, paga pel seu titular, de l'Avinguda de Pi i Margall igual per cada 100 pesetes de renda que el mateix propietari d'una barriada situada a les "Ventas del Espiritu Santo". La contribució industrial, que admet una certa graduació en les seves patents, deixa encara un ampli marge a la injustícia, que fan majors els vicis de la seva antiga constitució.

Per tal de suavitzar aquestes deficiències i remeiar en el possible tant les injustícies, la República té d'establir l'impost personal sobre la renda, de manera que prengui com a base el conjunt de cada economia individual, i portar agregada a la tarifa única la quota progressiva que vagi des de l'exenció per a la renda ínfima fins el recarreg maxíim, arribant a l'expropiació dels beneficis abusius que resultin del monopoli. El producte íntegre de les actuals contribucions directes del segon i tercer grup, així com les reduccions que resultin de la desgravació del consum, es té de treure d'aquest impost sobre la renda, perquè una vegada que existeixi no té objecte el d'utilitats, i poden ésser cedits els altres a les hisendes locals amb la condició d'unificar-los i reduir-los considerablement. Però tot això exigeix temps.

Per tal de portar a termini aquesta reforma seria necessari aprovar un pla de conjunt i assenyalar des del primer moment les etapes de l'execució de seguir per a la seva total aplicació. El que no pugui fer-se en el pressupost de 1933, podrà realitzar-se en tres o cinc anys, assenyalant-se des del primer la manera de la seva realització progressiva.

No és tan impossible com sembla l'impost sobre la renda. Aquest impost existeix en diferent sistema en quasi tots els països civilitzats. Així, no retro la paraula: "civilitzats". I jo sé que al Ministeri d'Hisenda del nostre país s'han fet estudis notabilíssims que sols esperen un Govern que prengui al seu càrrec aquesta empresa i unes Corts de prou empenta renovadora per a emparar-la i donar-li la forma d'una autoritat nacional.

## Han estat trobats importants dipòsits d'armes que pertanyien als nazis

Berlín. — Segons notícies arribades de Baviera, la Segueria General ha trobat fa uns quants dies, importants dipòsits d'armes amagades en les regions de Chiemece, a Chiengau.

Aquestes armes, eren destinades a les formacions nacionals socialistes i als nous moviments de propaganda.

Els dipòsits clandestins de Chiengau, eren propietat de l'administrador de boscos Taeger, cap d'una sotsecció d'Heimatschutz bavars.

Hi han hagut perquisicions a Brannenburg, a Ober-Adorf i dins la regió d'Aschau.

El sotscap de les formacions militaritzades d'Inntal-Chiengau ha estat detingut a Brannenburg. Ha reconegut els fets i ha declarat a la policia que senyalaria altres dipòsits clandestins encara desconeguts.

Fins ara, quatre camions automòbils, carregats d'armes i municions de guerra, han estat confiscats per les autoritats competents.

S'afirma que és el conseller Escherich, el famós organitzador de l'Orghesch i cap del Heimatschutz bavars, que ha portat a cap aquesta acció contra les formacions militaritzades, les quals no podia més retindre i amenaçaven de provocar un cop d'Estat.

Diuem també de Stiesia, que importants formacions de tropes d'assait nacional-socialistes, estan concentrades en aquest moment a Kettendorf, dins el districte de Breslau-Campagne, el mateix que a Neuburg i a Gross Neudorf.

Aquestes formacions, es lliuren a exercicis militars en plena campanya. Tots els homes, porten l'uniforme bronzo de les tropes hitlerianes.



—Ets molt petit, però serà qüestió de vigilar-te!

## Una denúncia de «El Progreso»

«El Progreso», d'aquest matí, diu: «Fins a nosaltres arriben rumors de conspiracions i complots monàrquics. Es vigilen continuament els domicilis d'alguns aristòcrates barcelonins? Sap res la policia de reunions clandestines a les quals assisteixen algun emigrant de França, aristòcrates i gent d'influència durant la dècada?»

Creiem, amb «El Progreso», que caldria que les autoritats extremes d'una ciutat. No perquè aquests elements monàrquics puguin representar un perill, de lluny ni de prop. Però els seus maneigs contribueixen a intranquil·litzar l'esperit públic, i a més, no actuen per ells, sinó que s'ajunten contra la

## A LA BISBAL Un acte de propaganda d'Esquerra

Demà, diumenge, a l'Ateneu Pi Margall, de la Bisbal, tindrà lloc un important acte de propaganda de l'ideari d'Esquerra Republicana, en el qual parlaran el diputat a Corts senyor Riera i Puntí, la senyoreta Maria Dolores Bernal i els senyors Duran i Albesa i Artemi Aiguader.

El dia de Primavera, però en to menor, sense la pluja i el sol dels dies de Primavera. Abril arriba, sinó amb un pont íntegre — cosa impossible — amb el rostre ple de tedi. Un abril trist no es comprèn. Abril és el primer somriure de l'any, que desperta del son de l'hivern.

Els poemes representen en la figura d'un adolescent tot nu i coronat de roses. Altres poemes en la figura d'un príncep de contes de fades.

Però cal recordar que avui els principis han passat de moda.

## cada dia... Butlletí del temps

Ni un dia núvol, ni un dia de sol. Un dia hipòcrita, indecis: ara sembla que vulgui fer sol, ara sembla que vulgui ploure.

Un dia de Primavera, però en to menor, sense la pluja i el sol dels dies de Primavera. Abril arriba, sinó amb un pont íntegre — cosa impossible — amb el rostre ple de tedi. Un abril trist no es comprèn. Abril és el primer somriure de l'any, que desperta del son de l'hivern.

Els poemes representen en la figura d'un adolescent tot nu i coronat de roses. Altres poemes en la figura d'un príncep de contes de fades.

Però cal recordar que avui els principis han passat de moda.

## L'ACTUALITAT POLÍTICA

### Els senyors Botella i Ortega i Gasset (Eduard), són separats de la minoria radical-socialista

Madrid. — En la reunió de la minoria radical-socialista, s'acordà que per haver-se comportat parlamentàriament contra l'actò de la minoria, fossin separats de la mateixa els diputats Eduard Ortega Gasset i Josep Botella Asensu. S'ha donat compte d'aquesta decisió disciplinària als organismes superiors del partit.

Eduard Ortega i Gasset ha tramés una nota als periodistes explicant els motius de la seva separació de la minoria radical-socialista.

Diu que l'actò no fou pres ni per ell ni pel senyor Botella, i l'actò no es fonamenta en l'oposició que ells dos han formulat a la consignació de 29 milions de pesetes per pensions de la clerecia i altres atencions de la mateixa índole.

Recorda que en una reunió dels diputats radical-socialistes, s'acordà, per unanimitat, acceptar la supressió de l'esmentada quantitat, però més tard, en una segona reunió, alguns dels membres de la mateixa expressaren la conveniència de canviar d'actitud, puix que segons sembla el Govern estava disposat a fer qüestió de confiança d'aquest assumpte, i en vista d'això, els esmentats diputats acordaren donar el seu vot al dictamen.

El senyor Botella, per la seva part, assegura que la decisió no tindrà cap interès, tota vegada que ell està disposat a què el cas es discutís i tractés per l'assemblea del partit, quan aquesta tingui lloc.

### ACORDS DE LA MINORIA SOCIALISTA

Madrid. — La minoria socialista s'ha reunit per a tractar del projecte de llei d'incorporació dels mestres laics a l'escalafó general del Magisteri.

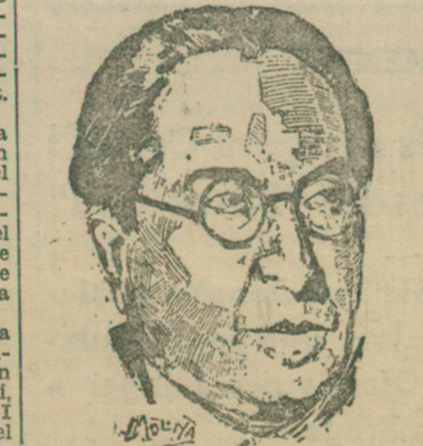
S'acordà sotmetre el projecte a la consideració del ministre d'Instrucció Pública, i si aquest l'accepta, presentar-lo a les Corts.

S'autoritza els diputats de la minoria perquè presentin una proposició de llei demanant s'imposin sancions als que interrompessin els actes de propaganda política.

Per últim s'acordà recordar als diputats de la minoria que no formulin precs ni presentin proposicions de llei quan els uns i les altres estiguin degudament autoritzades per la directiva de la pròpia minoria.

La minoria es reunirà novament el dimarts per a tractar de la reforma agrària i el d'estructura del país per a ocupar-se de la reorganització dels ministeris.

Tots els diputats escrits a l'esmentada minoria que han concorregut en la sessió d'avui, han estat prestats perquè no faltin a les que es celebraran la setmana entrant.



EDUARD ORTEGA I GASSET el qual ha estat separat del partit radical-socialista

## LA JUSTICIA PER A TOTHOM

### Les persones que no paguen les penyores, siguin el que siguin, van a la presó

Ha ingressat a la presó la senyoreta Maria Rosa Sagnier Bover, amb motiu de no haver volgut satisfer l'impost de la multa de 200 pesetes que li va imposar l'autoritat governativa per uns aldarulls provocats durant l'estrena de Barcelona de l'obra teatral "A. M. D. G.", al teatre Apolo. Aquesta senyoreta, pel que es veu, s'ha cregut que era possible burlar-se de les decisions de les autoritats republicanes.

Amb quinze dies de presó potser s'adonarà que la República sap fer-se respectar, encara que es tracti de senyores que viuen a la Granvia, i que formen part de les "Amazonas de Cristóbal Rey" — com digué el senyor Moles.

## INTERVIUS DE «LA HUMANITAT»

### Propera la discussió de l'Estatut de Catalunya i essent cada dia més interessant el panorama general de la política, LA HUMANITAT publicarà la setmana pròxima una sèrie de intervius amb les personalitats més destacades de la política, a Catalunya i a Espanya.

Madrid. — A un quart de set acabà la reunió dels radicals que havia començat a les quatre, la qual fou presidida pel senyor Lerroux.

El senyor Lerroux, en abandonar la reunió, va dir als periodistes que el senyor Martínez Barrios els donaria una nota oficiosa del que es va tractar a la reunió, i que l'esmentada nota no tindrà més de vuit línies.

—Res més?—li va preguntar un periodista.

—Res més—contestà el senyor Lerroux—puix que quan hi ha unanimitat amb poques paraules ja n'hi ha prou.

La reunió ha durat avui més del que era necessari per haver imperat el criteri que s'havien d'expressar tots els punts de vista amb la màxima amplitud, especialment en el que es refereix a la forma de seguir en les eleccions presidencials.

El senyor Martínez Barrios facilità una nota, la qual diu així: «Nos hemos reunido al terminar la discusión y aprobación de los presu-

## Un noi català es rapiat a Washington

Londres, 2. — Un nou "affaire" de segrestament ha tingut lloc a Washington. La víctima és Josep Arias, minyó català de quinze anys, fill del senyor Antoni Arias, president de la Refineria Sucrea Cubana oriental.

El senyor Arias efectua fa pocs dies un viatge a Cuba, i és durant la seva absència que el seu fill ha desaparegut.

El noi havia sortit del seu domicili per anar a veure un amic, i no tornà més a casa seva. La seva mare ha presingut immediatament la policia, sense que pogués donar cap detall referent als segrestadors.

## CRONICA POLITICA I PARLAMENTARIA

### Unes noves Corts

El dia 20, en reemprendre les tasques parlamentàries, començava la vida d'un nou Parlament — deia avui un diputat al saio de conferències del Congrés.

Amò airò volia dir, que després de les festes de la República, aprovats ja els pressupostos, els grups polítics de la Cambra s'aniran definint, situant, de cara a la perspectiva de futures possibilitats. Fins ara ningú ha volgut fer una oposició declarada al ministeri. Tot el més petites ofensives amb la intenció de posar de relleu la pròpia força i donar idea del que podria ésser; si atri es volgués, una oposició seriosa. Però tenint en compte en no promoure una crisi. Després del dia 20 ja serà una altra cosa, perquè començarà el debat de la reforma agrària i de l'Estatut, següentment la llei electoral, i des d'aquell moment ja no hi haurà seguretat en el Govern. Està ben dit, doncs, que les Corts, en reemprendre la sessió després de les festes, aniran adquirint una altra fesomia.

### El panorama andalús

Es parla en els passadissos del Congrés de la situació enjofosa que va adquirir les coses a Andalusia. La situació d'aquella comarca no es presenta clara. Es clar que el Govern està previngut, però ningú amaga la delicada situació d'aquelles terres. Els diputats per Andalusia pinten l'estat d'ambient amb tons poc agradables. A les esferes de govern es creu, no obstant, que tot són exageracions. Que es cert que es nota malcontent, inquietud, un estat caòtic d'indisciplina social. Però que no té més abast que un incident lleu isolat, sense possibles conseqüències.

### Reunió de minories

Avui s'han reunit les minories parlamentàries, representades pel respectu cap, amb el president de la Cambra. La premsa ja ha donat una nota dels motius de la reunió. Sembla que el senyor Companys ha tornat a plantejar la necessitat de que la comissió parlamentària d'Hisenda dictaminés aviat i que l'Estatut passés tot seguit al Parlament. La setmana entrant serà més un treball de comissions que altra cosa. Els debats parlamentaris no tindran, sembla, gran interès, a no ésser que es discutís el dictamen de les responsabilitats, cosa que podria succeir.

A part d'això, les discussions interessants començaran el dia 20, tal com abans hem dit.

### Cigars de contraban

La Comissió de pressupostos s'ha reunit avui en un banquet, acabada l'apropiació dels mateixos. Hi ha assistit el senyor Carner.

A les targetes del menü l'organitzador, bromista, havia escrit, imprès: "Tabacos canaris de contrabando".

En acabar l'apat, diversos comensals han presentat la tarja al ministre d'Hisenda per tal que la signés. I en Carner, sense llegir-la, ho ha fet. Sota de "Tabacos canaris de contrabando", hi havia la signatura del ministre d'Hisenda.

—Després, en adonar-se'n el senyor Carner, s'ho ha pres seriosament. I ha tingut feina d'anar, una a una, recollint les targetes signades per tal d'esborrar la paraula "contrabando", o afegir la frase "esto es broma", com ha fet en algunes, que resulten, d'aquesta manera, un recordatori més interessant.

### AL VENDRELL Actes de la Unió de Rabassaires

Davant la imminència de la llei agrària, demà, diumenge, dia 3, se celebraran mitjans al Cinema Tívoli del Vendrell, a les onze del matí, i a la gran Sala de la Societat Agrícola de Valls, a les tres de la tarda.

Formen la llista d'oradors: El president de la Unió, Francesc Riera; els diputats a les Corts, Lluís Companys i Amadeu Aragay; i els diputats a la Generalitat, Joan Lluís Pujol i Font i Manuel Galés.

També visitaran la Secció de Viadella i parlaran a Constantí la matel·lona i a Tarragona.



### El senyor Lerroux i la minoria radical

El senyor Lerroux no ha volgut comprometre's a pronunciar un discurs polític, ara, al Parlament.

El cap radical, amb més visió política que els qui l'empenyen a parlar, ha repetit que ell farà ús de la paraula quan ho cregui oportú. I ara, per de prompte, no és l'hora.

De cara a l'Estatut de Catalunya, el senyor Lerroux es manté ferm en la posició de lleialtat que ha adoptat des del primer dia.

### Un altre diputat que se'n va

Madrid, 1. — Es diu que el diputat radical-socialista per Alacant, senyor Gomari, se separa de la minoria radical-socialista.

### La terra es mou a l'Àfrica del Sud

Cappetown. — S'han registrat terratrèmols a la regió de Johannesburg. No hi ha hagut cap víctima, però les parets de moltes cases s'han esquerdat a moltes mines s'han esfondrat, les galeries.

s'esgarriïn davant d'un home que cura de fer efectiva aquesta exemplaritat. Tot aquell que trobà bé una cosa, ha d'estar disposat a efectuar-la per si mateix. Si tots els partidaris de la pena de mort estarien convençuts que aquesta no constituïx una exacerbació salvatge, un primitivisme rediviu, caldria que del primer a l'últim estiguessin disposats a acomplir personalment les sentències dictades d'acord amb la dur manera de pensar i de sentir. Jo redactaria un cens amb el nom de tots els que es declaren conformes amb les execucions capitals i en suscitar-se la primera opinió designaria, per sortida, qui devia estirar la corda o oprimir el torniquet. D'aquesta manera, automàticament, quedaria suprimit el comproment d'un botri individual, i, altrament, no entenc per què fem escarrialls davant d'un modest funcionari macabre, quan encara mantenim en peu estatuts als generals i als condequers, que no han estat altra cosa que botzins en gran escala.

M. FRANCES.